

Nr 177.

Av herr **Bergman m. fl.**, angående utredning om mera preciserade bestämmelser angående avhållsamhet från alkohol i samband med motortrafik.

Trots de bestämmelser, som för några år sedan lagfästes i syfte att i möjligaste mån främja absolut nykterhet vid ratten, har det visat sig att talrika olycksfall alltjämt äga rum i samband med motortrafiken, varvid alkoholförtäring spelat en ödesdiger roll. Det har visat sig att tillämpningen av gällande lag varit ganska olika på olika ställen, vilket synes visa att lagens bestämmelser ej äro tillräckligt preciserade. Mången gång vittnas det att en person varit »fullt nykter», utan att man besinnar att den påverkan på hjärnan och nervsystemet, som även en av mången som måttlig ansedd alkoholdos åstadkommer, kan ödesdigert minska både den skarpa iakttagelseförmågan och den snabbhet i uppfattning och handling som kräves av motorförare, då vid hotande kollisioner och i andra farliga lägen undvikandet av ett olycksfall kan bero på handlingssättet under bråkdelen av en sekund. Denna fara har från läkarhåll så allmänt och så kraftigt påvisats, att det är oförsvarligt om ej lagstiftning och lagskipning drager konsekvenserna av dessa erinringar och av dagligen och stundligen upprepade erfarenheter. I Norge är lagstiftningen strängare än hos oss: där kräves fullständig avhållsamhet från alkohol ej blott under motorfärd utan även under åtskilliga timmar före dess anträädande. Man har, såvitt bekant är, goda erfarenheter av detta system.

Vi tillåta oss föreslå,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t täcktes låta till förnyad utredning upptaga frågan om alkohol och motortrafik i syfte att förbereda mer betryggande och mer preciserad lagstiftning och i varje fall enhetligare lagskipningspraxis i detta avseende.

Stockholm den 23 januari 1938.

J. Bergman.

Joh. Larsson.

John Björck.

